Rok VI. Nr. 11.

DZIENNIK URZĘDOWY

Wydziału Oświecenia Publicznego

Województwa Śląskiego

KATOWICE. 30. listopada 1929.

Pozycja TREŚĆ: Strona

Rozporządzenia i okólniki.

Poz. 156.

Okólnik

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do wszystkich władz i urzędów oraz dyrekcyj i kierownictw szkół podległych Ministerstwu W. R. i O. P.

w sprawie propagandy przeciwgruźliczej.

Polski Związek Przeciwgruźliczy przystępuje, podobnie jak w latach ubiegłych, do zorganizowania i w bieżącym roku „Dni Przeciwgruźliczych", które odbędą się w okresie od dnia 1 grudnia 1929 r. do 10 stycznia 1930 r.

Zawiadamiając o powyższem zachęcam młodzież szkolną wszystkich kategoryj szkół, jak również i ogół nauczycielstwa do jak największego współdziałania z tą akcją przez urządzanie w tym okresie, samodzielnie lub też w porozumieniu z miejscowemi Towarzystwami Przeciwgruźliczemi, odczytów i pogadanek na temat gruźlicy i jej zwalczania, nabywanie i kolportowanie nalepek przeciwgruźliczych oraz czynne popieranie wszelkich imprez, z okazji „Dni Przeciwgruźliczych" urządzanych.

Sprzedaż nalepek oraz wywieszanie afiszów i plakatów winny odbywać się zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa z dnia 15 grudnia 1928 r. Nr. O. Prez. 7820/28.

Warszawa, dnia 3 października 1929 r. (Nr. I. Prez. 5857/27).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

(—) **Sł. Czerwiński.**

157.

Okólnik

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do wszystkich władz i urzędów podległych bezpośrednio Ministerstwu W. R. i O. P.

w sprawie zajmowania stanowisk w państwowej służbie przez poborowych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych stwierdziło, że przy ostatniem wcielaniu do szeregów poborowych z cenzusem, celem odbycia obowiązującej czynnej służby wojskowej, zachodziły bardzo częste wypadki ubiegania się tych poborowych o przesunięcie terminu wcielenia z tytułu zajmowania stanowisk w służbie państwowej.

Poborowi ci korzystali przez szereg lat z ustawowych odroczeń służby wojskowej celem ukończenia studjów, a po ich skończeniu, czynili zabiegi o stanowiska państwowe w sądownictwie, urzędach konsularnych i t. p. i otrzymywali je.

Odroczenia, udzielane z tytułu studjów, muszą być przez poborowych wykorzystane dla ukończenia studjów. Kwestja uzyskania odpowiedniej posady po ukończeniu studjów może być dla nich aktualna dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkowi czynnej służby wojskowej.

W związku z powyższem, oraz z uwagi na to, że ustawa o powszechnym obowiązku wojskowym nie przewiduje żadnych ulg w pełnieniu czynnej służby wojskowej z tytułu zajmowania stanowisk w służbie państwowej, zarządzam, aby podległe mi władze i urzędy przy przyjmowaniu kandydatów do służby państwowej badały, czy dany kandydat nie podlega obowiązkowi czynnej służby wojskowej, a w wypadku twierdzącym — odmawiały przyjęcia go do służby państwowej.

Zarządzenie takie jest konieczne w interesie służby, aby niedopuścić do przyjmowania na urzędników państwowych osób, których późniejsze powołanie do odbycia czynnej służby wojskowej mogłoby danej instytucji wyrządzić szkodę, albowiem z tytułu zajmowania stanowisk w służbie państwowej Ministerstwo Spraw Wojskowych, nie będzie mogło udzielać żadnych ulg w pełnieniu służby wojskowej z braku podstaw prawnych.

Warszawa, dnia 11 października 1929 r. (Nr. I. Prez.,5985/29).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

(—) **Sł. Czerwiński,**

158.

Okólnik

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorów Okręgów Szkolnych, Liceum Krzemienieckiego, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego i Państwowego Konserwatorjum Muzycznego w Warszawie i Poznaniu w sprawie feryj Bożego Narodzenia.

Zarządzam, aby ferje Bożego Narodzenia w bieżącym roku szkolnym rozpoczęły się we wszystkich kategorjach szkół w dniu 21 grudnia (sobota) po lekcjach szkolnych, a skończyły się dnia 2-go stycznia 1930 roku. Normalne zajęcia szkolne winny rozpocząć się dnia 3-go stycznia (piątek) 1930 r.

Warszawa, dnia 23 października 1929 r. (Nr. I. Prez. 6332/29).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

(—) **Sł. Czerwiński,**

Śląski Urząd Wojew. — Wydz. Ośw. Publ.

L: O. P. S-6158. Katowice, dnia 29 listopada 1929 r.

Dyrekcjom i Kierownictwom Wszystkich Zakładów Naukowych; Pow. Urzędom Szkoln. i Radom Szk. Powiat. w Województwie Śląskiem podaję powyższy okólnik do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Dr. Ręgorowicz** m. p., Naczelnik Wydziału.

159.

Zarządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 14 października 1929 r.

w sprawie stosowania formatów papieru, ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Zarządzam, aby we wszystkich podległych mi władzach, urzędach i szkołach stosowano normalne formaty papieru, ustalone przez Polski Komitet Normalizacyjny według następujących wymiarów (w mm.):

Format		Szereg A		Szereg B	Szereg C
Klasa	Nazwa	Papier surowy wyroby nieobcięte	Wyroby obcięte (wymiary przybliżone)	Koperty, okładki skoroszyty	
0	Arkusz poczwórny			1000 x 1414	
					917 x 1297
		840 x 1189	836 x 1185		
1	Arkusz podwójny			707 x 1000	
					648 x 917
		594 x 840	592 x 836		
2	Arkusz			500 x 707	
					458 x 648
		420 x 594	418 x 590		
3	Pół arkusza			353 x 500	
					324 x 458
		297 x 420	295 x 416		
4	Ćwierć arkusza			250 x 353	
					229 x 324
		210 x 297	208 x 293		
5	Kartka			176 x 250	
					162 x 229
		148 x 210	146 x 206		

Format		Szereg A		Szereg B	Szereg C
Klasa	Nazwa	Papier surowy wyroby nieobcięte	Wyroby obcięte (wymiary przybliżone)	Koperty, okładki skoroszyty	
6	Pół kartki			125 x 176	
					114 x 162
		105 x 148	103 x 144		
7	Ćwierć kartki			88 x 125	
					81 x 124
		74 x 105	72 x 101		
8	—			62 x 88	
					57 x 81
		52 x 74	50 x 70		
9	—				
		37 x 52	35 x 50		
10	—				
		26 x 37	24 x 35		
11	—				
		18 x 26	16 x 24		
12	—				
		13 x 18	11 x 16		
13	—				
		9 x 13	7 x 11		

Dla korespondencji zwyczajnej wyznaczony został format papieru klasa 4 szereg A (—A_4—) — podwójny i pojedyńczy (210×297), oraz kl. 5, szereg A (—A_5—) — pojedyńczy (148×210).

Zeszyty (kajety) normalne mają być sporządzane w wymiarze 162 mm × 229 mm. — Format: szeregu C, klasy 5 (C/5) — 162×229). Nadto można używać w szkołach zeszytów (kajetów) według następujących formatów:

a) A_4 — (210×297) — 208×293
b) A_5 — (148×210) — 146×206
c) A_6 — (105×148) — 103×144
d) A_3 — (297×420) — 295×416)

Do prac rysunkowych kartograficznych będą służyć formaty: A/O — (836×1185), A/1 — (592×836), A/2 — (418×590), A/3 — (295×416 i A/4 — (208×293), oraz formaty B_4 (250×253), B_5 (176×250), B/O, B_1 i B_2 (1000×1414, 707×1000 i 1000 i 500×707).

Zapasy papieru i kajety w/g innych formatów należy używać do wyczerpania, nie dłużej jednak jak do końca bieżącego roku szkolnego, t. j. do dnia 31 sierpnia 1930 r.

Nowe zakupy winny odpowiadać powyższym normom.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia z tem, że równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z powyższem przepisy dotychczasowe.

Warszawa, dnia 14. października 1929 r. (Nr. I. Prez. 5185/29).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Sł. Czerwiński.**

160.

Zarządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 30 października 1929 r.

w sprawie otwarcia w Dąbrowie Górniczej państwowego seminarjum nauczycielskiego męskiego z dniem 1 listopada 1929 r.

Zarządzam otwarcie z dniem 1 listopada 1929 r. państwowego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Dąbrowie Górniczej.

Warszawa, dnia 30 października 1929 r. (Nr. II-27544/29).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Sł. Czerwiński.**

161.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.
Nr. I R. - 12187/29.
dnia 23. października 1929 r.

W sprawie wprowadzenia w życie nowych przepisów o rachunkach bieżących.

Ministerstwo przesyła w załączeniu do wiadomości oraz celem wprowadzenia w życie z dniem 1 listopada r. b. przepisy o rachunkach bieżących, wydane przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli, wraz z okólnikiem Ministerstwa Skarbu Nr. D. VII. 1560/2 z dnia 7 października r. b., dotyczącym tychże przepisów, z następującemi wyjaśnieniami.

Wyjaśnienia podano przy odpowiednich paragrafach „Przepisów".

Wobec obowiązku wystawiania z dniem 1. listopada zleceń na nowych blankietach, zechcą Kuratorja niezwłocznie po otrzy-

maniu niniejszego okólnika zarządzić telegraficznie, by podległe władze i urzędy, posiadające rachunki bieżące, zwróciły się z zamówieniem nowych blankietów do Kas Skarbowych przed 1-ym listopada r. b.

Nadto Ministerstwo oznajmia, że w sprawie niezużytych blankietów zleceń wypłaty dotychczasowego wzoru nastąpi oddzielne zarządzenie.

(—) **A. Nowak.**
Naczelnik Wydziału.

Ministerstwo Skarbu.
L: D. VII. 1560/2. Warszawa, dnia 7. października 1929 r.
Wprowadzenie w życie nowych przepisów o rachunkach bieżących.

W ślad zarządzenia z dnia 29. 7. 1929 r. L: D. VII. 949/2/29 w sprawie wprowadzenia w życie znowelizowanych przepisów o rachunkach bieżących w kasach skarbowych, Ministerstwo Skarbu oznajmia, że z dniem 1 listopada 1929 r. instytucje, posiadające rachunki bieżące, obowiązane są wystawiać zlecenia wypłaty na nowych blankietach, drukowanych na papierze ze znakami wodnemi, które to blankiety będą do nabycia w kasach skarbowych. Władze centralne mogą nabywać wymienione blankiety w Centralnej Kasie Państwowej.

Za zeszyt, zawierający 50 sztuk blankietów, kasy skarbowe będą pobierały opłatę w wysokości zł. 3,— (trzy złote).

Natomiast księgę rachunku bieżącego należy prowadzić do końca bieżącego okresu budżetowego na dotychczasowych drukach.

Dla ustalenia jednak wysokości nakładu nowych druków (wzór Nr. 4), uprasza się o podanie Biuru Druków Ministerstwa Skarbu spodziewanego zapotrzebowania na następny okres budżetowy.

(—) **Czauderna,**
Dyrektor Departamentu.

PRZEPISY

o rachunkach bieżących w Centralnej Kasie Państwowej i kasach skarbowych, wydane przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 240/29 poz. 550).

Instytucje, którym mogą być otwierane rachunki bieżące.

§ 1.

Centralna Kasa Państwowa i wszystkie kasy skarbowe mogą otwierać rachunki bieżące:

a) władzom i urzędom państwowym,
b) organom wojskowym,

c) zarządom przedsiębiorstw i monopoli państwowych,
d) zakładom państwowym, nie będącym samodzielnemi przedsiębiorstwami,
e) związkom samorządowym i innym instytucjom o charakterze społecznym.

Rachunki bieżące mogą być również otwierane stałym lub czasowym organom władz państwowych lub samorządowych, tworzonym dla specjalnych celów, np. Komitetom budowy gmachów publicznych, Komitetom wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego i t. p.

Wyjaśnienie patrz § 11.

Uprawnienie do otwierania rachunków bieżących.

§ 2.

Otwarcie rachunku bieżącego następuje na pisemne żądanie uprawnionej instytucji (§ 1), skierowane przez władzę przełożoną tej instytucji bezpośrednio do Centralnej Kasy Państwowej względnie kasy skarbowej. W piśmie odnośnem ma być oznaczony typ rachunku (§ 4). O otwarciu rachunku kasa zawiadamia właściwą instytucję, podając jej numer, jakim oznaczyła otwarty rachunek.

W wypadkach braku uprawnienia do posiadania rachunku bieżącego, otwarcie jego może nastąpić jedynie za zgodą Ministerstwa Skarbu.

Właściwość terytorjalna kas skarbowych.

§ 3.

Instytucje centralne mogą posiadać rachunki bieżące tylko w Centralnej Kasie Państwowej, wszystkie zaś inne instytucje, uprawnione do posiadania tych rachunków — we właściwych terytorjalnie kasach skarbowych.

Właściwą terytorjalnie jest ta kasa skarbowa, która znajduje się w siedzibie instytucji, posiadającej rachunek bieżący, lub najbliżej jej siedziby, lecz w okręgu tej samej izby skarbowej. Wyjątki od tej zasady mogą być dopuszczalne za zgodą Ministerstwa Skarbu.

W miejscowościach, w których istnieje kilka kas skarbowych, właściwą jest ta kasa, której zakres działania obejmuje prowadzenie rachunków bieżących lub też którą wyznaczy przełożona izba skarbowa.

Ilość i typy rachunków bieżących.

§ 4.

Każda instytucja, uprawniona do posiadania rachunku bieżącego, może mieć nie więcej, niż dwa rachunki:

a) odrębny rachunek dla obrotów funduszami, pochodzącemi z kredytów budżetowych, t. zw. rachunek „A“,

b) odrębny rachunek dla wszystkich innych obrotów, t. zw. rachunek „B“.

Rodzaje sum, jakie mogą być przechowywane na rachunkach bieżących.

§ 5.

Władze i urzędy państwowe (§ 1 p. a) mogą lokować na rachunku bieżącym, przeznaczonym dla obrotów funduszami budżetowemi (§ 4 p. a), tylko takie sumy, podjęte z kredytów budżetowych, które nie mogą być zaraz wypłacone, np. zaliczki, celem stopniowego ich użytkowania i t. p.

§ 6.

Sumy, przekazywane przez władze centralne lub władze II instancji do rozporządzenia organów im podległych do późniejszego wyrachowania się, mogą być bezpośrednio przesyłane, przekazywane lub przelewane na rachunki bieżące właściwych organów w kasach skarbowych.

§ 7.

Wpływy, mające wyraźne przeznaczenie, jako to: budżetowe, depozytowe lub specjalne, nie mogą być lokowane na rachunkach bieżących.

Również nie mogą być przelewane na rachunki bieżące sumy kredytów, otwieranych do dyspozycji władz i urzędów (§ 1 p. a) celem dalszego ich użytkowania, z wyjątkiem sum, o których mowa w §§ 5 i 6.

§ 8.

Organa wojskowe (§ 1 p. b) przechowują na rachunkach bieżących wszelkie fundusze, otrzymywane od władz asygnujących na zaspokojenie potrzeb organizacji wojskowej.

Przelew tych funduszów na rachunki bieżące odbywa się w trybie, przewidzianym w § 6.

§ 9.

Zarządy przedsiębiorstw i monopolów państwowych, tudzież podległe im instytucje (§ 1 p. c) mogą lokować na swych rachunkach bieżących (§ 4 p. b) wszystkie rozporządzalne fundusze, osiągane z eksploatacji przedsiębiorstw lub z innych źródeł.

§ 10.

Zakłady państwowe, nie będące samodzielnemi przedsiębiorstwami, lecz mimo to operujące własnym kapitałem obrotowym (§ 1 p. d), mogą przechowywać na rachunku bieżącym, wymienionym w § 4 p. a sumy, o których mowa w § 5, na rachunku zaś bieżącym, wymienionym w § 4 p. b lokują sumy, odnoszące się do gospodarki tych zakładów.

Do § 10.

Szkoły zawodowe i specjalne przechowują sumy budżetowe z dotacyj na rachunku bieżącym wymienionym w § 4 punkt a, zaś wszystkie inne fundusze obrotowe (warsztatowe) na rachunku bieżącym, wymienionym w § 4 punkt b.

§ 11.

Związki samorządowe i instytucje o charakterze społecznym (§ 1 p. e) mogą przechowywać na rachunkach bieżących wszystkie swoje fundusze gotówkowe i rozporządzać niemi bez żadnych ograniczeń.

Do § 1 lit. e i § 11.

Obecnie z rachunku bieżącego mogą korzystać Rady Opiekuńcze internatów, Komitety Rodzicielskie w szkołach i t. p. instytucje o charakterze społecznym.

Sposób dokonywania wpłat na rachunki bieżące.

§ 12.

Wpłacanie sum pieniężnych na rachunki bieżące odbywa się na ogólnych zasadach, ustalonych w przepisach rachunkowo-kasowych i instrukcji dla kas skarbowych (§§ 8 i 9 Przepisów rachunkowo-kasowych, oraz §§ 41, 42, 44—45, 47, 49, 50 i 52 Instrukcji dla kas skarbowych, Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45 z 1921 r. i „Monitor Polski" Nr. 285 z 1921 r. wraz z późniejszemi zmianami i uzupełnieniami).

Dowody przychodowe, na podstawie których pobierane są wpłaty na rachunki bieżące, Centralna Kasa Państwowa i kasy skarbowe, po wciągnieniu ich do wykazów szczegółowych i do księgi rachunków bieżących oraz po oznaczeniu każdego dowodu numerem pozycji bieżącej tej księgi, (§§ 27 i 28), przesyłają codziennie instytucjom, dysponującym rachunkami bieżącemi. Instytucje te obowiązane są sprawdzać kolejność numerów, uwidocznionych na dowodach.

Zlecenia wypłaty.

§ 13.

Instytucje, mające rachunki bieżące w Centralnej Kasie Państwowej i w kasach skarbowych, dysponują posiadanemi na tych rachunkach funduszami zapomocą zleceń wypłaty (wz. Nr. 1).

Blankiety tych zleceń, sporządzone na papierze ze znakiem wodnym, składają się z trzech części: z grzbietu, właściwego zlecenia wypłaty i odcinka. Grzbiet pozostaje w urzędzie, zlecenie zaś w raz z odcinkiem doręcza się osobie, uprawnionej do odbioru pieniędzy, za pokwitowaniem na grzbiecie. W razie wysłania zlecenia pocztą, pokwitowanie pocztowe przykleja się do grzbietu.

§ 14.

Instytucje, dysponujące rachunkami bieżącemi, otrzymują zeszyty z blankietami zleceń wypłaty, obejmujące po 50 lub po 100 sztuk blankietów, oznaczonych na wszystkich częściach temi samemi liczbami bieżącemi, od Centralnej Kasy Państwowej, wzgl. od kas skarbowych, w których mają otwarte rachunki bieżące.

Blankiety te, jako druki, podlegające ścisłemu zarachowaniu, powinny być wpisane do księgi kontroli blankietów, według wzo-

ru Nr. 6 do § 25 Przepisów rachunkowo-kasowych („Mon. Polski" Nr. 285/21) i przechowywane w bezpiecznem miejscu pod osobistą odpowiedzialnością kierowników właściwych instytucyj.

W razie zwinięcia rachunku bieżącego, instytucja, która nim dysponowała, zwraca właściwej kasie skarbowej niezużyte blankiety zleceń wypłaty za pokwitowaniem.

Do § 14.

Zamówienia na zeszyty zleceń wypłaty instytucje, dysponujące rachunkami bieżącemi, kierują bezpośrednie do Kas Skarbowych.

§ 15.

Centralna Kasa Państwowa i kasy skarbowe otrzymują blankiety zleceń wypłaty z biura Druków Ministerstwa Skarbu na własne zamówienia i wydają je instytucjom, posiadającym rachunki bieżące, na ich pisemne żądania, za potwierdzeniem odbioru.

Przy wydawaniu blankietów zleceń wypłaty kasy notują w księdze rachunku bieżącego w nagłówku właściwego konta numery wydanych blankietów.

Blankiety, zwrócone przez instytucje, które zwinęły swoje rachunki, mogą być wydawane innym instytucjom.

Ewidencję blankietów zleceń wypłaty kasy prowadzą w specjalnym pamiętniku (wz. Nr. 2).

Sposób dokonywania wypłat z rachunków bieżących.

§ 16.

Zleceniem wypłaty można zarządzić bądź wypłacenie przez kasę należności bezpośrednio do rąk osoby uprawnionej, bądź przekazanie jej za pośrednictwem poczty, Pocztowej Kasy Oszczędności lub Banku Polskiego, bądź przelanie sumy na wszelkie rachunki w tej samej lub innej kasie, bądź wreszcie przelanie jej na rachunki interesantów w Banku Polskim lub w Pocztowej Kasie Oszczędności.

Operacje powyższe za pośrednictwem Banku Polskiego mogą być uskuteczniane jedynie przez kasę skarbową, znajdującą się w siedzibie oddziału tegoż Banku.

Do § 16.

Ze względu na udogodnienia, jakie wprowadza obrót bezgotówkowy, należy szeroko stosować sposób przekazywania i przelewania, podany w tym paragrafie, i jedynie w koniecznych wypadkach stosować wydawanie zleceń wypłaty do rąk wierzycieli.

§ 17.

Jednem zleceniem wypłaty można zarządzić dokonanie tylko jednego z wymienionych w § 16 obrotów.

W razie potrzeby dokonania potrąceń z kwoty, która ma być wydaną z rachunku bieżącego, należy sporządzić dwa zlecenia: jedno na kwotę netto, przypadającą do wypłaty, a drugie na przelew na właściwe rachunki kwoty, podlegającej potrąceniu.

Jako odbiorca może być wymieniona w zleceniu wypłaty tylko jedna osoba.

§ 18.

W razie przekazywania należności pocztą, za pośrednictwem P. K. O., lub w razie przelewu na konto czekowe w P. K. O., do zlecenia wypłaty musi być dołączony należycie wypełniony przekaz pocztowy lub blankiet nadawczy P. K. O., względnie dowód przelewu, stosownie do odrębnych przepisów, normujących postępowanie w obrocie czekowym P. K. O.

Przy przelewach sum na wszelkie rachunki w tej samej lub innej kasie skarbowej, należy na zleceniach wypłaty w widocznem miejscu zaznaczać czerwonym atramentem „Na przelew“, tudzież dołączyć wypełniony odpowiednio dowód przychodowy (deklarację).

Zlecenia wypłaty, o których mowa w niniejszym paragrafie, powinny być przesyłane do kas skarbowych łącznie z odcinkiem w zamkniętych kopertach z napisem „pilne“ za księgą doręczeń lub pocztą, jako listy polecone.

Wystawianie zleceń wypłaty.

§ 19.

Zlecenia wypłaty powinny być z reguły podpisywane przez dwie osoby do tego upoważnione i powinny być zaopatrywane pieczęcią urzędową.

Te same podpisy należy umieszczać także na grzbietach i na odcinkach.

Jeżeli instytucja, dysponująca rachunkiem bieżącym, ma przedstawiciela w jednej osobie, podpis tej osoby jest dostateczny. W tym jednak wypadku potrzebna jest zgoda właściwej izby skarbowej, względnie Ministerstwa Skarbu.

Kierownicy instytucyj, dysponujący rachunkami bieżącemi, podają do wiadomości kas, kto jest upoważniony do podpisywania zleceń wypłaty, i udzielają kasom wzorów podpisów osób upoważnionych oraz odcisku pieczęci urzędowej.

O każdej zmianie tych osób właściwe instytucje zawiadamiają kasy, podając im jednocześnie nowe wzory podpisów.

Do § 19.

Kuratorja Okręgów Szkolnych ustalą te szkoły, które mają przedstawiciela w jednej osobie, i w tej sprawie zwrócą się do Izb Skarbowych o wyrażenie zgody.

§ 20.

Zlecenia wypłaty należy wypełniać jaknajdokładniej, przekreślając wolne miejsca grubemi linjami tak, żeby nie można było nic dopisać.

Kwota, na którą zlecenie wypłaty opiewa, powinna być powtórzona w treści zlecenia słowami.

Kwota asygnowana, jak również imię i nazwisko odbiorcy, muszą być w zleceniu wpisane ręcznie.

Podawanie w zleceniu, z jakiego tytułu następuje wypłata, nie jest wymagane.

Przy wypłatach, dotyczących uposażeń służbowych, które mogą być podejmowane tylko w pewnych, ściśle oznaczonych terminach, należy w górnej części zlecenia zaznaczać czerwonym atramentem termin wypłaty.

W zleceniach wypłaty, wystawionych w okresie ulgowym na sumy z rachunków bieżących typu „A", pochodzące z kredytów ubiegłego okresu budżetowego (§ 35), należy umieszczać adnotację: „Dotyczy ubiegłego okresu budżetowego".

Opłata stemplowa od poświadczeń odbioru powinna być pobierana w sposób, unormowany dla pokwitowań na asygnacjach.

Do § 20 ustęp końcowy.

Stemple dla opłat poświadczenia odbioru sum pieniężnych, ustalone zarządzeniem Ministerstwa z dnia 9 marca 1926 r. Nr. OR. 3876/26, należy umieszczać nie tylko na samem zleceniu, lecz i na odcinku zlecenia wypłaty.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.
Warszawa, dnia 9 marca 1926 r.
Nr. OR. 3876/26.

W sprawie opłat stemplowych od poświadczeń odbioru sum pieniężnych.

W dzienniku ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 19 z 24 lutego 1926 ogłoszone zostało pod poz. 117 rozporządzenie Ministra Skarbu z 30 grudnia 1925 r. znoszące określony rozporządzeniem tego Ministra z 22 grudnia 1922 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 3/923 poz. 15) obowiązek potrącania z asygnowanych sum pieniężnych opłaty stemplowej, przypadającej od poświadczeń odbioru, a natomiast ustanawiające obowiązek uiszczania wyłącznie znaczkami stemplowemi opłaty stemplowej od poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub papierów wartościowych, podejmowanych w kasach państwowych na podstawie asygnacyj względnie zleceń wypłaty władz, urzędów i instytucyj.

Rozporządzenie to określa postępowanie zarówno władz, urzędów i instytucyj asygnujących przy oznaczaniu wysokości opłaty stemplowej lub stwierdzaniu nienależenia się jej, jakoteż postępowanie kas państwowych przy kasowaniu znaczków stemplowych.

Ponieważ rozporządzenie z 30 grudnia 1925 r. wchodzi w życie już z dniem 11 marca 1926 r. (§ 4 rozporz.), a Kasy Skarbowe zgodnie z § 3 tego rozporządzenia przed dokonaniem wypłaty są obowiązane żądać od zainteresowanych dostarczania znaczków stemplowych z tytułu poświadczenia odbioru, należy polecić urzędnikom, wydającym talony asygnacyj, względnie zlecenia wypłaty, aby odpowiednio informowali strony, że opłata stemplowa ma być uiszczona znaczkami stemplowemi, o które odbiorcy należności winni się postarać.

W ten sposób interesanci nieprzyzwyczajeni do uiszczenia tych opłat znaczkami stmplowemi, nie będą narażeni na zwłokę w wypłacie

w razie niedostarczenia ich Kasom Skarbowym przy odbiorze należności.

Za należyte obliczenie należności stemplowej odpowiada osobiście ten urzędnik, któremu poruczono to obliczenie, a w razie pomyłki na niekorzyść Skarbu Państwa, różnica winna być potrącona z jego uposażenia, urzędnik zaś ten może mieć regres do odbiorcy pieniędzy.

Wreszcie nadmienia Ministerstwo, **że asygnacje nie zaopatrzone przepisaną § 2 wyżej powołanego rozporządzenia Min. Skarbu z 30 grudnia 1925 klauzulą, będą Kasy Skarbowe zwracały władzom asygnującym.**

W związku z powyższym Ministerstwo poleca władzom i organizacjom, posiadającym prawo wystawiania asygnacyj, względnie zleceń wypłaty jaknajrychlej zamówić 2 stemple treści następującej:

1) Opłatę od pokwitowania w kwocie zł . . . . . gr. . . . należy uiścić znaczkami stemplowemi na asygnacji (zleceniu wypłaty).

2) Pokwitowanie nie podlega opłacie stemplowej w myśl art. . . . . ustawy z dnia . . . . Dz. U. R. P. Nr. . . . . . . poz. . . . . .

Stemple te należy umieszczać na widocznem miejscu asygnacji i talonu, względnie zleceniu wypłaty z prawej strony u góry.

Za Ministra:

(—) **Dr. Karol Dawidowski,**

Dyrektor Departamentu.

§ 21.

Na zleceniach wypłaty i odcinkach nie może być żadnych poprawek, skrobań ani wycierań. W razie popełnienia omyłki lub uszkodzenia blankietu, należy przekreślić go, zaopatrzyć w odpowiednią uwagę i pozostawić przy grzbiecie.

§ 22.

Zlecenie wypłaty wraz z odcinkiem może przedstawić kasie do zrealizowania osoba, na imię której zlecenie opiewa, albo też osoba, posiadająca jej ogólne, bądź specjalne pełnomocnictwo, zaświadczone przez notarjusza, urząd państwowy lub gminny, wreszcie osoba, która uzyskała cesję lub została upoważniona na odwrotnej stronie zlecenia.

Pod względami powyższemi zlecenie wypłaty podlega tym samym zasadom, które odnoszą się do talonu asygnacji (§ 86 Instr. dla kas skarbowych).

Okres ważności zleceń wypłaty.

§ 23.

Zlecenie wypłaty ważne jest w ciągu 14 dni, nie licząc daty wystawienia. Po tym terminie kwota niepodjęta może być wypłacona na podstawie nowego zlecenia, wystawionego przez właściwą insytucję po odebraniu poprzedniego zlecenia od osoby, której było wydane. Poprzednie zlecenie przekreśla się i łączy z grzbietem, w księdze zaś rachunków bieżących pod numerem

pierwotnego zlecenia wypłaty dopisuje się numer nowego zlecenia w formie ułamka.

Postępowanie w razie zagubienia zlecenia wypłaty.

§ 24.

W razie zagubienia lub zniszczenia zlecenia wypłaty, osoba zainteresowana powinna zawiadomić o tem pisemnie kasę. Kasa odsyła to zawiadomienie do instytucji, która zlecenie wypłaty wystawiła, z zaznaczeniem, że zlecenie to nie zostało zrealizowane, a na właściwem koncie księgi rachunków bieżących czyni adnotację o zagubieniu lub zniszczeniu zlecenia. Po otrzymaniu takiego zawiadomienia instytucja, dysponująca rachunkiem bieżącym, wystawia nowe zlecenie, którego numer wpisuje do księgi rachunków bieżących pod numerem pierwotnego zlecenia w formie ułamka, umieszczając odpowiednią adnotację na grzbiecie poprzedniego zlecenia.

Postępowanie kasy skarbowej przy realizowaniu zleceń wypłaty.

§ 25.

Po zgłoszeniu się odbiorcy do kasy, księgowy sprawdza, czy pozostałość na właściwym rachunku bieżącym wystarcza na pokrycie mającej nastąpić wypłaty, jak również sprawdza autentyczność i prawidłowość wystawienia zlecenia wypłaty, według wymagań, wskazanych w § 91 Instrukcji dla kas skarbowych, z uwzględnieniem odmiennych postanowień, zawartych w niniejszych przepisach, następnie po zbadaniu tożsamości osoby, odbierającej pieniądze, i po odebraniu od niej pokwitowania na zleceniu wypłaty w sposób, przewidziany w §§ 94 i 96 Instrukcji dla kas skarbowych, tudzież po wciągnięciu zlecenia do księgi rachunków bieżących, odrywa odcinek i zwraca stronie, kierując ją do skarbnika, temu ostatniemu zaś doręcza zlecenie, na którem umieszcza adnotację „sprawdzono“ i swój podpis. Skarbnik postępuje w myśl przepisów, zawartych w § 98 Instrukcji dla kas skarbowych, traktując zlecenie wypłaty, jak asygnację, a odcinek, jak talon.

W razie wątpliwości kasa stara się wyjaśnić je w porozumieniu bezpośredniem z instytucją, od której pochodzi zlecenie wypłaty.

Zlecenia wypłaty na przesyłkę pieniędzy pocztą, na przelew na inne rachunki w tej samej lub innej kasie, albo na przelew do P. K. O. lub do Banku Polskiego, kasa realizuje najpóźniej następnego dnia po otrzymaniu, stosując się do przepisów, normujących postępowanie w analogicznych wypadkach z asygnacjami.

Po zrealizowaniu zlecenia wypłaty kasa postępuje analogicznie, jak przewidziano w § 100 Instrukcji dla kas skarbowych, pozostawiając zlecenie u siebie, jako dowód rozchodowy i zwracając odcinek instytucji, która wystawiła zlecenie.

Do § 25 ustęp końcowy.

Zwrócone przez Kasę Skarbową odcinki zleceń wypłaty należy dołączyć do rachunków, które były tem zleceniem pokryte, i przesłać do Kuratorjum wraz ze sprawozdaniami rachunkowemi.

Zarachowywanie obrotów na rachunkach bieżących przez kasy skarbowe.

§ 26.

Sumy, składane na rachunki bieżące i z tych rachunków wypłacane, zapisują kasy w głównych dziennikach przychodu i rozchodu w osobnych do tego przeznaczonych przedziałkach, tudzież w specjalnej księdze rachunków bieżących (wzór Nr. 3), w której dla każdego rachunku otwierają osobne konto.

§ 27.

W księdze rachunków bieżących w nagłówku każdego konta uwidoczniają kasy numer i typ rachunku, nazwę i siedzibę instytucji, dysponującej nim, oraz numery blankietów zleceń wypłaty, znajdujących się w posiadaniu tejże instytucji.

Obroty zapisują kasy w księdze rachunków bieżących kolejno, umieszczając w odpowiedniej przedziałce sumę przychodu, względnie rozchodu.

Przedziałkę „Pozostałość" wypełniają kasy w miarę potrzeby, obowiązkowo jednak raz na dzień po zapisaniu wszystkich obrotów z danego dnia.

Zlecenia wypłaty, dotyczące przelewów i wypłat za pośrednictwem P. K. O., zapisują kasy skarbowe w głównym dzienniku rozchodu i w księdze rachunków bieżących dopiero po otrzymaniu wyciągu kontowego, jednakże przed wysłaniem czeku do P. K. O., zaznaczając w księdze rachunków bieżących w przedziałce „uwagi" obok ostatnio wyprowadzonej pozostałości numer zlecenia i sumę, jaką pozostałość zostaje obciążona. Uwagę tę wykreśla się po zrealizowaniu zlecenia.

Księgę rachunków bieżących sumuje się miesięcznie w obu przedziałkach (przychód i rozchód), poczem wyprowadza się ogólne obroty od początku okresu; następnie, zapomocą odjęcia ogólnej sumy rozchodu od ogólnej sumy przychodu, sprawdza się prawidłowość salda, wyprowadzonego w ostatnim dniu miesiąca.

§ 28.

Obroty, dokonywane na rachunkach bieżących, zapisują kasy skarbowe do wykazów szczegółowych i sumarycznych (wzory Nr. 27 i 29 do § 163 Instrukcji dla kas skarbowych), zakładanych na każdy miesiąc osobno dla przychodów i osobno dla rozchodów' przyczem w przedziałce „Uwagi" wykazów przychodowych podają wysokość salda, wyprowadzonego przy zamknięciu miesięcznem księgi rachunków bieżących.

Obroty, dokonywane w okresie ulgowym na rachunkach bieżących typu „A" (§ 35), grupuje się osobno w wykazach szczegółowych.

Wykazy szczegółowe przychodów przesyłają kasy w pierwszym dniu każdego miesiąca instytucjom, dysponującym rachunkami bieżącemi, dołączając do nich spisy, sporządzone według

wzoru Nr. 16 do § 78 Przepisów rachunkowo-kasowych w dwóch egzemplarzach.

Wykazy szczegółowe rozchodów wraz z dowodami oraz wykazy sumaryczne przesyłają kasy przełożonym izbom skarbowym (Centralna Kasa Państwowa — Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu) w terminie, oznaczonym w § 187 Instrukcji dla kas skarbowych.

Rachunkowość instytucyj, posiadających rachunki bieżące.

§ 29.

Władze i urzędy (§ 1 p. a) oraz zakłady państwowe (§ 1 p. c) prowadzą dla obrotów na rachunkach bieżących specjalną księgę (wzór Nr. 4), w której przychody zapisują na podstawie otrzymywanych od kas dowodów przychodowych, wydatki zaś na podstawie wystawianych zleceń wypłaty.

Zrealizowanie zleceń wypłaty odnotowuje się na podstawie zwracanych przez kasę odcinków.

Przychodowe wykazy szczegółowe (§ 28) służą do kontroli i uzgodnienia wpłat.

Do § 29.

Dyrekcje Gimnazjów w myśl przepisów rachunkowo-kasowych, ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Nr. 7 (214) z dnia 15 lipca r. b. poz. 104, prowadzą dziennik kasowy opłat uczniowskich wzór Nr. 3 z uwzględnieniem obrotów na rachunkach bieżących, a zatem dla opłat uczniowskich specjalnej księgi wzór Nr. 4, przewidzianej w tym paragrafie nie prowadzą; prowadzenie tej księgi obowiązuje Dyrekcje Państwowych Gimnazjów jedynie dla obrotów posiadanych na rachunkach bieżących innych opłat poza uczniowskiemi opłatami (za wynajem sali dentystycznej i t. p.) oraz dla obrotów przelewanego na rachunek bieżący przez Kuratorja, funduszu specjalnego.

§ 30.

Jeżeli instytucja, posiadająca rachunek bieżący, przechowuje na nim sumy, mające różne przeznaczenie, to dla ułatwienia dysponowania temi sumami może dla każdego ich rodzaju otwierać w księdze rachunków bieżących osobne konta.

Do § 30.

Księgę dla obrotów na rachunkach bieżących (wzór Nr. 4) należy podzielić na osobne konta:

dla sum posiadanych na rachunku bieżącym, wymienionym w § 4 p. **a**, na konta: 1) wydatków personalnych i 2) wydatków rzeczowych,

dla sum posiadanych na rachunku bieżącym, wymienionym w § 4 p. **b**, na konta według rodzajów funduszów.

§ 31.

Zarządy przedsiębiorstw i monopolów państwowych, prowadzące swą rachunkowość według zasad buchalterji podwójnej lub

na zasadzie osobnych przepisów, jak również związki samorządowe i instytucje o charakterze społecznym utrzymują ewidencję obrotów na rachunkach bieżących w swych księgach według obowiązujących je przepisów.

Sprawozdania.

§ 32.

Władze i urzedy państwowe, organa wojskowe, zarządy przedsiębiorstw i monopolów państwowych oraz instytucje im podległe, jak również zakłady państwowe, uwidoczniają obroty na rachunkach bieżących w swych sprawozdaniach miesięcznych i rocznych, składanych w myśl postanowień §§ 78 i 79 przepisów rachunkowo-kasowych, względnie odrębnych przepisów, i uzgadniają te sprawozdania z kasami i izbami skarbowemi (władze centralne — z Centralną Kasą Państwową i Centralną Księgowością Ministerstwa Skarbu).

W sprawozdaniach tych należy wyodrębniać pozostałości i obroty sum, pozostawionych do dyspozycji w okresie ulgowym (§§ 35 i 36), od obrotów i pozostałości sum, pochodzących z kredytów bieżącego okresu budżetowego, jakoteż wykazywać ogólne sumy obrotów i pozostałości sum na rachunkach bieżących typu „A“ w okresie sprawozdawczym.

Związki samorządowe i instytucje o charakterze społecznym nie są obowiązane do składania powyższych sprawozdań.

§ 33.

Wszystkie instytucje, posiadające w kasach skarbowych rachunki bieżące, obowiązane są sprawdzać otrzymane z kas wykazy szczegółowe przychodów z otrzymanemi poprzednio dowodami przychodowemi, jak również zgodność podawanego w wykazach salda, stwierdzać dokonanie tej czynności na wykazach i spisach i przesyłać jeden egzemplarz spisów w terminie do dnia piętnastego po upływie miesiąca, którego dotyczą, właściwej izbie skarbowej, względnie Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, jeżeli spisy otrzymane były od Centralnej Kasy Państwowej.

§ 34.

Pod względem przechowywania i odsyłania dowodów rachunkowych i kasowych, tyczących się obrotów na rachunkach bieżących, stosują się władze, urzędy i zakłady państwowe do § 78 przepisów rachunkowo-kasowych, a organa wojskowe, zarządy przedsiębiorstw państwowych i zarządy monopolów państwowych — do obowiązujących je odrębnych przepisów.

Wyrównanie pozostałości w końcu okresu budżetowego.

§ 35.

Z końcem okresu budżetowego rachunki bieżące, wymienione w § 4 p. a, powinny być wyrównane przez przelanie pozostałości na wznowienie kredytu lub na inne właściwe rachunki.

Do dalszej dyspozycji w okresie ulgowym mogą być ewentualnie pozostawione tylko sumy rozporządzalnych zaliczek, mające służyć na pokrycie należności, których tytuł powstał w ścisłym okresie budżetowym.

Ostateczna likwidacja tego rodzaju sum powinna nastąpić najpóźniej w ostatnim dniu okresu ulgowego.

§ 36.

Sumy, pozostawione do dyspozycji w okresie ulgowym (§ 35), tak kasy, jakoteż instytucje dysponujące utrzymują w ewidencji w księgach ubiegłego okresu budżetowego i wykazują je w sprawozdaniach (§ 32).

§ 37.

Jeżeli rachunek, wymieniony w § 4 p. a, nie zostanie wyrównany z końcem okresu budżetowego, względnie ulgowego, zgodnie z postanowieniami § 35, kasa donosi o tem przełożonej izbie skarbowej, celem spowodowania przelewu niezużytych kwot na dochód właściwego budżetu. Z pozostałości, o której mowa w niniejszym paragrafie, nie mogą być dokonywane żadne wydatki.

§ 38.

Sumy, pozostające z końcem okresu budżetowego na rachunkach bieżących, wymienionych w § 4 p. b, przenosi się z roku na rok bez żadnych ograniczeń pod względem dysponowania niemi.

Rachunkowość izb skarbowych, dotycząca rachunków bieżących.

§ 39.

Izby Skarbowe (Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu) otwierają w ogólnej księdze przychodów i rozchodów sum niebudżetowych osobne konta dla utrzymania ewidencji obrotów na rachunkach bieżących, a mianowicie: osobne konta dla każdej władzy II. instancji i dla każdego urzędu I. instancji, podległego bezpośrednio władzy centralnej, wspólne konta dla związków samorządowych, jak również dla instytucyj o charakterze społecznym, wreszcie osobne konta dla każdego zarządu przedsiębiorstwa państwowego i dla każdego zarządu monopolu państwowego.

Postanowienia końcowe.

§ 40.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem **1. listopada 1929 r.** Z tym dniem tracą moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z niemi rozporządzenia i okólniki, a w szczególności rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 sierpnia 1922 r. w sprawie otwarcia w Centralnej Kasie Państwowej i w kasach skarbowych rachunków bieżących („Monitor Polski“ Nr. 201 z r. 1922).

Warszawa, dnia 29. lipca 1929 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) **Grodyński,**
Podsekretarz Stanu.

Serja.............. Nr...............

Poz. ks. rach. bież. ....

Kwota......................zł ......gr

Imię i nazwisko odbiorcy ....

....

.... 19..... r.

(podpisy)

Zlecenie wypłaty otrzymałem .... 19..... r.

....

Ważne 14 dni

Serja.....................

Nr. ....

Nazwa Urzędu

....

....

Adnotacja Kasy Skarbowej

Rach. bież. Nr. .... Sprawdzono (podpis)........................ str. .... poz. .... ks. rach. bież.

Poz. ks. rach. bież. .... Poz. dz. rozch. ....

Zlecenie wypłaty na kwotę ....zł ....gr.

Centralna Kasa Państwowa

Kasa Skarbowa w ....

....

....

.... 19 r.

(pieczęć, podpisy)

Powyższą kwotę otrzymałem dnia .... 19..... r. ....(podpis)

Serja.............. Nr.......... Nazwa urzędu........................ Poz. ks. rach. bież...........

Odcinek zlecenia wypłaty z dnia .... na kwotę ....zł .....gr

(pieczęć, podpisy)

Adnotacja Kasy Skarbowej

Data wypłaty .... Poz. dz. rozch. ....

Załącznik do L: D. VII. 949/2/29.
(Stempel oznaczający nazwę kasy).

Wzór Nr. 2 do § 15 Przepisów
o rachunkach bieżących

PAMIĘTNIK
na blankiety zleceń wypłaty

Wzór Nr. 2 (druga strona).

Data	Skąd otrzymano lub komu wydano	Przychód			Rozchód			Pozostałość		
		N. N.			N. N.			N. N.		
		Serji	Blankietów	Ilość	Serji	Blankietów	Ilość	Serji	Blankietów	Ilość

Załącznik do L: D. VII. 949/2/29.

Wzór Nr. 3 do § 26 Przepisów o rachunkach bieżących.

Nazwa Kasy
(Stempel)

KSIĘGA
rachunków bieżących
na rok 19.........

Wzór Nr. 3 (druga strona).

Urząd dysponujący..
posiada zlecenie wpłaty serji...
od Nr. .... do Nr. ....

Pozycja bieżąca	D a t a	Pozycja dziennika przychodu lub rozchodu	Serja i Nr. zlecenia wypłaty	Kto wpłacił lub komu wypłacono	Przychód	Rozchód	Pozostałość	U w a g i

Załącznik do L: D. VII. 949 2/29.

Urząd ....

....

Wzór Nr. 4 do § 29 Przepisów
o rachunkach bieżących.

KSIĘGA

rachunków bieżących

otwartych w Centralnej Kasie Państwowej / Kasie Skarbowej w ....

na rok 19..........

Wzór Nr. 4 (druga strona).

Rachunek bieżący Nr................. otwarty w..

Nazwa funduszu..

Liczba porządk.	D a t a	Oznaczona przez kasę pozycja dziennika przychodu	Komu wpłacił lub komu wypłacono	Tytuł wpłaty lub wypłaty	Serja i Nr. zlecenia wypłaty	Przychód	Rozchód	Pozostałość	Adnotacja o zrealizowaniu zleceń wypłaty	
									Data	Oznaczona przez kasę pozycja dziennika rozchodu
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

162.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

W sprawie nieprawidłowego kasowania znaczków stemplowych.

I. Ministerstwo Skarbu — powołując się na „Instrukcje w sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się z umowami, zawieranemi przez urzędy państwowe oraz przez zakłady i przedsiębiorstwa państwowe“, ogłoszoną w N-rze 287 Monitora Polskiego z dnia 13. XII. 1928 r. — zawiadomiło okólnikiem L. D. V. 1404/6/29 z dnia 13. III. r. b., że w myśl §§ 25 i 28 tej instrukcji — w razie uiszczenia **znaczkami stemplowemi** opłaty stemplowej od rachunków, pokwitowań i innych pism, stwierdzających wykonanie umowy — znaczki te (poza przypadkami wydania rachunku z księgi grzbietowej) mają być skasowane a) bądź przez przepisanie początkowemi lub końcowem wyrazami tekstu b) bądź przez przepisanie datą skasowania oraz nazwiskiem lub firmą kasującego.

Wobec tego, że bardzo często są przedstawiane urzędom państwowym oraz przedsiębiorstwom państwowym rachunki i pokwitowania, zaopatrzone w znaczki stemplowe, skasowane w sposób inny, niż wyżej podany, w szczególności: przez przekreślenie na krzyż, tylko datą, tylko nazwiskiem, — proszę o wydanie zarządzeń, aby na przyszłość były ściśle przestrzegane przepisy o kasowaniu znaczków stemplowych, w razie zaś przedstawienia rachunków i pokwitowań, zaopatrzonych w znaczki stemplowe nieskasowane lub skasowane nieprawidłowo, należy żądać od strony prawidłowego skasowania, względnie uzupełnienia, znajdującej się na znaczku, ale niedostatecznej klauzuli skasowania.

Rachunki i pokwitowania, zaopatrzone w znaczki skasowane nieprawidłowo, a załatwione już przez urzędy państwowe i zakłady względnie przedsiębiorstwa państwowe, którym przedłożone zostały przed otrzymaniem niniejszego zarządzenia, kwestjonowane nie będą.

II. Ministerstwo Skarbu stwierdziło jednocześnie, że liczne urzędy państwowe nie przestrzegają postanowień § 166 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713) o kasowaniu znaczków stemplowych na podaniach, a w szczególności stwierdzono:

1) że urzędnik biura podawczego wyciska pieczęć urzędową w ten sposób, że cała znajduje się na znaczku stemplowym, jakkolwiek w myśl powołanego przepisu, powinna się znajdować: część pieczęci na znaczku, część zaś poza nim na papierze,

2) że urzędnicy, którym jest poruczone załatwienie podania nie pamiętają o przepisie, zawartym w ustępie przedostatnim powołanego § 166 i nie kasują znaczków stemplowych ponownie zapomocą wypisania daty skasowania atramentem. Powyższe zaniedbania ułatwiają powtórne użycie znaczków stemplowych,

a zatem zachęcają do zdzierania znaczków z akt urzędowych, co stwierdził już wielokrotnie Oddział Ekspertyz Państwowych Zakładów Graficznych. Wymieniony Oddział Ekspertyz zwrócił też uwagę Ministerstwu Skarbu na to, że znaczki stemplowe naklejane są często w ten sposób, iż część jednego znaczka zaklejona jest przez znaczek drugi. Co do tych wypadków Oddział Ekspertyz stwierdził wielokrotnie, że na zakrytej części znaczka znajdowały się ślady poprzedniego skasowania.

Podając powyższe do wiadomości, proszę o wydanie zarządzenia, aby na przyszłość były ściśle przestrzegane postanowienia §. 166 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 713) o kasowaniu znaczków stemplowych na podaniach, w razie zaś nasuwającego się podejrzenia, że nastąpiło powtórne użycie znaczka stemplowego, były wystosowane do urzędu skarbowego zawiadomienia, przewidziane w § 76 powołanego rozporządzenia z dołączeniem do zawiadomienia zakwestjonowanego pisma.

Warszawa, dnia 10 kwietnia 1929 r. (Nr. I. R. 4039/29).

Naczelnik Wydziału
(—) A. Nowak.

163.

Śląski Urząd Wojewódzki
Wydział Oświecenia Publicznego.

Do wszystkich Państwowych i Komunalnych Szkół Średnich Ogólnokształcących, Zawodowych i Seminarjów Nauczycielskich

w sprawie wykazu szkół prywatnych na rok 1929/30, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych.

W związku z tut. okólnikiem z dnia 23. października 1928 r. L: 4065 przesyłam w załączeniu spis prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zawodowych i seminarjów nauczycielskich Województwa Śląskiego, w których nauka uprawnia w r. 1929/30 do zwrotu opłaty szkolnej za naukę w myśl art. 10 ustawy uposażeniowej z dnia 9. października 1923 r.

Nadmieniam, że ogólny wykaz szkół, o których mowa powyżej, został ogłoszony w Monitorze Polskim Nr. 162 z dnia 17. VII. 1929 r. Zarazem zwracam uwagę, że na okres roku szkolnego 1929/30 funkcjonarjusze państwowi **zwolnieni** będą od obowiązku przedstawiania zaświadczeń o braku wolnych miejsc w szkołach państwowych we wszystkich okręgach szkolnych z wyjątkiem Wilna i Brześcia n/B.

W końcu nadmieniam, że przez opłatę szkolna, podlegającą zwrotowi rozumie się opłatę, pobieraną **za naukę**, z wyłączeniem

wszelkich innych należności, jak opłatę za utrzymanie, taksy szkolne, egzaminacyjne i t. p.

Katowice, dnia 26. października 1929 (L. O. P. VI - 5222).

Za Wojewodę:
Dr. Ręgorowicz m. p.
Naczelnik Wydziału Ośw. Publ.

Załącznik do L. OP. VI-5222.

1. **Rybnik** — Gimnazjum żeńskie SS. Urszulanek.
2. **Bielsko** — Seminarjum nauczycielskie żeńskie Ubogich SS. Szkolnych de Notre Dame.
3. **Bielsko** — Seminarjum nauczycielskie koedukacyjne ewangel.
4. **Bielsko** — Szkoła Zawodowa Żeńska Macierzy Szkolnej.
5. **Bielsko** — Jednoroczna Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach.
6. **Katowice** — Szkoła budownictwa Zw. Samodz. Polsk. Budowniczych na Śląsku.
7. **Katowice** — Jednoroczna Koedukacyjna Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach.
8. **Katowice** — 3-kl. Koedukacyjna Miejska Szkoła Handlowa.
9. **Królewska-Huta** — 2-kl. Koeduk. Miejskie Gimnazjum Handl.
10. **Królewska-Huta** — 3-kl. Koeduk. Miejska Szkoła Handlowa.
11. **Królewska-Huta** — Jednoroczna Koeduk. Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach.
12. **Królewska-Huta** — Wojewódzka Szkoła Mechaniczna i Hutn.
13. **Mysłowice** — Jednoroczna Koeduk. Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach.
14. **Rybnik** — Seminarium Zawodowe Nauczycielek Zgrom. SS. Urszulanek.
15. **Rybnik** — Szkoła zawodowa żeńska Zgrom. SS. Urszulanek.
16. **Rybnik** — 4-kl. Koeduk. Szkoła Handlowa Izby Handlowej w Katowicach.
17. **Rybnik** — Jednoroczna Koeduk. Szkoła Przysposobienia Kup. Izby Handlowej w Katowicach.
18. **Skoczów** — Jednoroczna Koeduk. Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach.
19. **Tarnowskie Góry** — Szkoła Zawodowa Żeńska Koła Narodowej Organ. Kobiet w Tarnowskich-Górach.
20. **Tarnowskie-Góry** — Jednoroczna Koeduk. Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach.
21. **Tarnowskie-Góry** — Szkoła Górnicza Górnośl. Związku Przemysłowców Górniczo-Hutniczych.
22. **Wodzisław** — Jednoroczna Koeduk. Szkoła Przysposobienia Kupieckiego Izby Handlowej w Katowicach.

164.

W sprawie Komisji Egzaminacyjnej dla nauczycieli szkół powszechnych w Bobrku przy Cieszynie.

Ministerstwo Wyznań Relegijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 24. października 1929 r. Nr. II-26621/29 w związku z okólnikiem z dnia 6 września 1928 r. Nr. I-13233/28 i w myśl art. 1. rozporządzenia austr. Ministerstwa Oświaty z dnia 31. lipca 1886 r. L: 6033/M. V. Bl. 1886 r. Nr. 52) zamianowało na przeciąg roku szkolnego 1929/30 Komisję Egzaminacyjną dla nauczycieli szkół powszechnych w Bobrku przy Cieszynie w następującym składzie:

a) dyrektorem Komisji Egzaminacyjnej dla nauczycieli szkół powszechnych z językiem wykładowym polskim i niemieckim p. **Emila Sznapkę,** dyrektora państwowego seminarjum naucz. męskiego w Bobrku przy Cieszynie.

b) Zastępcą dyrektora Komisji p. **Karola Buzka,** pow. inspektora szkolnego w Cieszynie.

c) Członkami Komisji Egzaminacyjnej dla naucz. szkół powszechnych z językiem wykładowym polskim i niemieckim:

p. **Chudzińskiego Jana,** nauczyciela państw. seminarjum naucz. męskiego w Bobrku przy Cieszynie,

p. **Alfreda Nohela,** naucz. państw. seminarjum naucz. męskiego w Bobrku przy Cieszynie,

p. **Chmiela Jana,** naucz. państwowego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Bobrku przy Cieszynie,

p. **Andrzeja Koždonia,** naucz. państwowego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Bobrku przy Cieszynie,

p. **Rudolfa Kubaloka,** nauczyciela państw. seminarjum nauczycielskiego męskiego w Bobrku przy Cieszynie,

p. **Józefa Jasickiego,** naucz. państw. seminarjum naucz. męskiego w Bobrku przy Cieszynie,

p. **Alojzego Milatę,** naucz. państw. seminarjum nauczycielskiego męskiego w Bobrku przy Cieszynie,

p. **Karola Buzka,** pow. inspektora szkolnego w Cieszynie,

p. **Jerzego Cieńciałę,** naucz. państw. seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Cieszynie,

p. **Karola Fialę,** dyrektora szkoły wydziałowej z językiem wykładowym niemieckim w Cieszynie,

p. **Jana Madeja,** nauczyciela państw. gimnazjum im. Osuchowskiego w Cieszynie.

Katowice, dnia 7 listopada 1929 r. (L: O. P. I-21877).

Za Wojewodę:

Dr. Ręgorowicz m. p.

Naczelnik Wydziału Ośw. Publ.

165.
WIADOMOŚCI OSOBISTE.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 4 listopada 1929 r. Nr. I. Prez. 6582/29 zamianował **Dra Marjana Koczwarę,** prow. urzędnika w VI. st. sł., radcą w VI. st. sł. w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach z dniem 1 stycznia 1930 r. i powierzył mu nadal pełnienie obowiązków wizytatora szkół w Województwie Śląskiem.

Mgr. **Tadeusz Len,** nauczyciel szkoły powszech. w Katowicach p. o. referendarza w Wydziale Oświecenia Publ. Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, mianowany referendarzem w VII. st. sł. z dniem 1 stycznia 1930 r. (Nr. I. Prez. 6187/29 z 16. 10. 1929 r.).

166.
ORGANIZACJA SZKÓŁ.

Wydział Oświecenia Publicznego podniósł stopień organizacyjny:

a) trzyklasowej szkoły powszechnej III w Czechowicach pow. bielski na czteroklasową, zarządzeniem z dnia 30. X. 1929 r. L. O. P. I-20911;

b) jednoklasowej szkoły powszechnej w Wapienicy, pow. bielski, na dwuklasową, zarządzeniem z dnia 30. X. 1929 r. L. O. P. I-20912.

167.
KONKURSY.

Wydział Oświecenia Publicznego ogłasza niniejszem konkurs na następujące posady **kierowników szkół powszechnych:**

1) 8-kl. szkoły powsz. II w **Bielszowicach.**
2) 4-kl. „ „ w **Kochcicach,** pow. lubliniecki.
3) 3-kl. „ „ w **Rusinowicach,** pow. lubliniecki.
4) 4-kl. „ „ w **Borowej Wsi,** 8 klm od st. kol. Nowa Wieś.
5) 3-kl. „ „ w **Boryni,** 7 klm od stacji kol. Żory.
6) 1-kl. „ „ w **Bziu Górnym** ewang., 1 klm od st. k. Bzie G.
7) 3-kl. „ „ w **Bziu Zameckiem,** 3 klm od st. kol. Bzie G.
8) 3-kl. „ „ w **Gardawicach,** 5 klm od st. kol. Zawada.
9) 6-kl. „ „ w **Gostyni,** 4 klm od stacji kol. Łaziska Średnie.
10) 2-kl. „ „ w **Kamionce,** 3½ klm od stacji kol. Mikołów.
11) 6-kl. „ „ w **Kolonii Boera,** 1 klm od st. kol. Kostuchna.
12) 3-kl. „ „ I w **Kuźnicy,** 4 klm od st. kol. Kochłowice.
13) 2-kl. „ „ w **Mościskach,** 7 klm od st. kol. Orzesze.
14) 1-kl. „ „ I w **Panewniku,** 6 klm od st. k. Katowice-Ligota.
15) 5-kl. „ „ w **Pielgrzymowicach,** 7 klm od st. k. Pawłowice.
16) 3-kl. „ „ w **Śmiłowicach,** 3 klm od st. kol. Mokre.
17) 5-kl. „ „ w **Szerokiej,** 5 klm od st. kol. Jastrzębie Górne.
18) 3-kl. „ „ w **Wilkowyjach,** 2 klm od stacji kol. Tychy.
19) 2-kl. „ „ w **Zazdrości,** 3 klm od stacji kol. Woszczyce.
20) 2-kl. „ „ w **Zarzeczu,** 1 klm od stacji kol. Podlesie.

21) 2-kl. szkoły powsz. w **Zgoni,** 6 klm od stacji kolejowej Kobiór.
22) 2-kl. „ „ w **Wapienicy,** pow. bielski.
23) 3-kl. „ „ w **Chwałęcicach,** 5 klm od Rybnika.

Przy wszystkich wymienionych szkołach są mieszkania służbowe i mniejszy lub większy ogród, względnie pole.

Posady pod 7, 15 i 17 połączone są z organistostwem.

24) 8-kl. szkoły powsz. I w **Lipinach Śląskich.**
25) 8-kl. „ „ II w **Lipinach Śląskich.**
26) 8-kl. „ „ II w **Łagiewnikach Śląskich.**

Podania należycie udokumentowane wnosić należy do **Wydziału Ośw. Publ.** w terminie **do 31-go grudnia 1929 r.**

168.

WYDAWNICTWA

1) Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdziło do użytku szkolnego następujące wydawnictwa:

Podręczniki:

Arnoldowa F., Rachunki. Część III. Wyd. 3. Lwów, K. S. Jakubowski 1929 — dla uczniów III oddziału szkół powsz. (Nr. 22751/29);

Baranowska F., Rachunki. Część III. Wyd. 3. K. S. Jakubowski. 1929 — dla uczniów III oddziału powszechnych (Nr. II. 22751/29);

Baranowska-Borowa J., święto pieśni dzieci polskich. Zeszyt I. Wyd. 5. Warszawa, Gebethner i Wolff, 1929 — dla uczniów szkół wszelkich typów. (Nr. II. 26250/29);

Baranowska-Borowa J., święto pieśni dzieci polskich. Część III. Wyd. 3. Warszawa, Gebethner i Wolff, 1929 — dla uczniów szkół powszechnych oraz średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 26327/29);

Bogucka C., Niewiadomska C., Warnkówna J., Pierwsze ćwiczenia do nauki poprawnego pisania. Stopień II. Wyd. 26. Warszawa, Gebethner i Wolff, 1929 — dla uczniów szkół powszech. (Nr. II. 26233/29);

Bogucka C., Niewiadomska C., Warnkówna J., Pierwsze ćwiczenia do nauki poprawnego pisania. Stopień IV. Wyd. 10. Warszawa, Gebethner i Wolff, 1929 — dla uczniów szkół powszech. (Nr. II. 26246/29);

Bogucka C., Niewiadomska C., Warnkówna J., Pierwsze ćwiczenia do nauki poprawnego pisania. Stopień III. Wyd. 19. Warszawa, Gebethner i Wolff, 1929 — dla uczniów szkół powszech. (Nr. II. 26236/29);

Chrząszczewska J., Porazińska J., Siewierski W., Dzwonki. Marsze, gry, zabawy, piosenki, deklamacje chóralne, obrazki sceniczne. Wyd. II. Warszawa, J. Lisowska — dla uczniów szkół powszechnych oraz książka pomocnicza dla nauczycieli. (Nr. II. 21415/29);

Joteyko T., Podręcznik do nauki szkolnej śpiewu zbiorowego. Część I. Wyd. 8. Warszawa, Gebethner i Wolff — dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących oraz książka pomocnicza dla nauczycieli. (Nr. II. 22756/29):

Joteyko T., Podręcznik do nauki szkolnej śpiewu zbiorowego Część II. Wyd. 5. Warszawa, Gebethner i Wolff — dla uczniów szkół

średnich ogólnokształcących oraz książka pomocnicza dla nauczycieli. (Nr. II. 21642/29);

Joteyko T., Podręcznik do nauki szkolnej śpiewu zbiorowego. Część III. Wyd. 4. Warszawa, Gebethner i Wolff — dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących oraz książka pomocnicza dla nauczycieli. (Nr. II. 21643/29);

Joteyko T., Podręcznik do nauki szkolnej śpiewu zbiorowego. Część IV. Wyd. 4. Warszawa, Gebethner i Wolff — dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących oraz książka pomocnicza dla nauczycieli. (Nr. II. 21644/29);

Kielski B., Leçons de français. II-e année. Vocabulaire français-allemand. Lwów, K. S. Jakubowski, 1929 — uzupełnienie podręcznika dozwolonego dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących i szkół powszechnych z niemieckim językiem nauczania w Polsce. (Nr. II. 22748/29);

Kisielewska J., W służbie ojczyzny. Część II. Wyd. 7. Warszawa, Gebethner i Wolff, 1929 — dla uczniów IV oddziału szkół powszechnych. (Nr. II. 26238/29);

Koziński L. i Moycho S., Fizyka i chemja. Część I. Dla oddziału VI. Wyd. 10. Warszawa, Gebethner i Wolff, 1929 — dla uczniów VI oddziału szkół powszechnych oraz szkół rzemieślniczo-przemysłowych i dokształcających zawodowych. (Nr. II. 21582/29);

Koziński L. i Moycho S., Fizyka i chemja. Część II. Dla oddziału VII. Wyd. 6. Warszawa, Gebethner i Wolff, 1928 — dla uczniów VII oddziału szkół powszechnych oraz szkół rzemieślniczo-przemysłowychi dokształcających zawodowych. (Nr. II. 21463/29);

Krantz A., Zbiór zadań rachunkowych dla szkół powszechnych. Książeczka dla uczniów. Część I. Pierwszy rok nauki. Wydanie nowe. Poznań, Księgarnia św. Wojciecha, 1929 — dla uczniów I oddziału szkół powszechnych. (Nr. II. 25355/29);

Krantz A., Rachunki dla szkół powszechnych. Podręcznik ze wskazówkami metodycznemi dla nauczycieli. Cz. I, pierwszy rok nauki. Wyd. 3. Poznań, Księgarnia św. Wojciecha, 1927 — dla nauczycieli szkół powszechnych. (Nr. II. 25355/29);

Pawłowski Stanisław, Geografja dla klas wyższych. T. III. Kraje i morza pozaeuropejskie. Książnica-Atlas, Lwów — Warszawa, 1924 — dla uczniów VI kl. szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 25609/29);

Pfauówna i Rossowski, Pierwsze czytania. Część druga. Dla oddziału trzeciego. Wyd. 7. Lwów, K. S. Jakubowski, 1929 — dla uczniów III oddziału szkół powszechnych. (Nr. II. 18994/29);

Reiter M., Czytania polskie. Tom II. Wyd. 13. Lwów, K. S. Jakubowski, 1929 — dla uczniów II klasy szkół średnich ogólnokształcących oraz V oddziału szkół powszechnych. (Nr. II. 22753/29);

Rybczyński W., Zbiór zadań z fizyki dla klas wyższych szkól średnich. Lwów—Warszawa. Książnica-Atlas, 1929 — podręcznik pomocniczy dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 10675/29);

Spitzer S., Dzieje Biblijne, t. j. Pięcioksiąg Mojżesza z nauką wiary i moralności dla młodzieży szkół powszechnych. Część I. Wyd. 5.

Krakow, nakł. autora, 1929 — dla uczniów szkół powszechnych mojżeszowego wyznania. (Nr. II. 17774/28);

Szober St., Niewiadomska C., Bogucka C., Nauka pisowni we wzorach i ćwiczeniach. Zeszyt I. B. Wyd. 19. Warszawa, Gebethner i Wolff — dla uczniów szkół powszechnych i niższego gimnazjum (Nr. II. 26324/29);

Tync S. i Gołąbek J., Czytanki polskie na klasę drugą gimnazjum. Wyd. 2. Lwów—Warszawa, 1929 — dla uczniów II klasy szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 25261/29);

Wóycicki K., Stylistyka i rytmika polska. Wyd. 9. Warszawa, Gebethner i Wolff, 1929 — dla uczniów V klasy szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 26237/29).

Wydania autorów:

Byron J., Manfred. Kain. Przeł. Z. Reutt-Witkowska. Opracow. A. Tretiak. Kraków, Krak. S-ka Wydawnicza, 1928 — lektura uzupełniająca dla uczniów VII i VIII klasy szkół średnich ogólnokształcących oraz IV kursu seminarjów nauczycielskich. (Nr. II. 15671/29);

Krasicki I., Pan Podstoli. Oprac. Juljan Krzyżanowski. Bibljoteka Narodowa. Kraków, Krak. S-ka Wydawnicza, 1927 — lektura uzupełniająca dla uczniów VI klasy szkół średnich ogólnokształcacych oraz III kursu seminarjów nauczycielskich. (Nr. II. 5348/29).

Książki pomocnicze:

Burdecki F., Budowa wszechświata. Książnica-Atlas, Lwów — Warszawa, 1929 — do bibljotek szkół średnich ogólnokształcących oraz średnich technicznych. (Nr. II. 11445/29);

Burzyński St., Odbiorniki kryształkowe. Warszawa, M. Arct, 1927 — do bibljotek szkół ogólnokształcących oraz zawodowych. (Nr. II 3342/29);

Czapczyński T., Metoda ćwiczeń stylistycznych w szkole powszechnej i średniej. Podręcznik dla nauczyciela. Lwów, K. S. Jakubowski, 1929 — do bibljotek nauczycielskich. (Nr. II. 9692'29);

Dyakowski B., Początkowa nauka o przyrodzie. Dla oddziału III szkół powszechnych. Wyd. 11. Warszawa, Gebethner i Wolff — dla nauczycieli szkół powszechnych. (Nr. II. 26249/29);

Horacy, Wybór pieśni lirycznych. Przeł. T. Węclowski. Oprac. J. Kowalski. Złoczów, nakł. W. Zuckerkandla — dla uczniów VI i VIII kl. szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 5037/29);

Kalinowski St., Kalinowska Z., Magnetyzm ziemski. Poznań, Księgarnia św. Wojciecha, 1929 — dla uczniów szkół wszelkich typów oraz do bibljotek szkolnych. (Nr. II. 9502/29).

Laskowski O., Młodość wojskowa Jana Sobieskiego. Warszawa, nakł. Tow. Wyd. „Polska Zjednoczona", 1929 — do bibljotek szkół średnich ogólnokształcączych. (Nr. II. 22910/29);

Makłowicz J. ks,. Kazimierz Pułaski. Konfederat Barski. Życiorys i deklamacje. Poznań, nakł. autora, 1929 — do bibljotek szkolnych. (Nr. II. 24038/29);

Makłowicz J. ks., O lotnictwie i obronie przed gazami. (Wykład, przemówienie do młodzieży, deklamacje i pieśni). Poznań, nakł. autora, 1929 — do bibljotek szkolnych. (Nr. II. 25759/29);

Przychocki G., Kultura klasyczna w kulturze współczesnej. Warszawa, Tow. Wydawnicze J. Mortkowicza, 1929 — do bibljotek szkół średnich ogólnokształcących oraz seminarjów nauczycielskich (Nr. II. 17174/29);

Radlińska H., Książka wśród ludzi. Warszawa, Związek Księgarzy Polskich, 1929 — do bibljotek szkół wszelkich typów (Nr. II. 5062/29);

Śnigowski I., Górą przemysł krajowy! Obrazek sceniczny dla młodzieży w jednej odsłonie. Kołomyja, nakł. „Notatek Wychowawczych", 1929 — do bibljotek szkół powszechnych (Nr. II. 11230/29);

Św. Augustyn, Wyznania. Przełożyła Krystyna Wisłocka-Remerowa. Opracował Jerzy Kowalski. Bibljoteka Narodowa. Kraków, Krak. Sp. Wydawnicza — do bibljotek szkół średnich ogólnokształcących oraz seminarjów nauczycielskich (Nr. II. 14397/29).

W sprawie wydawnictwa: Przewodnik po Gdańsku.

Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca uwagę kierowników i dyrekcyj szkół na wydawnictwo p. t.: Przewodnik po Gdańsku. Nakładem Macierzy Szkolnej w Gdańsku, 1929 — wyczerpująco informujące o wszystkich instytucjach polskich na terenie Wolnego Miasta Gdańska oraz o jego stosunkach prawno-politycznych z Rzeczypospolitą Polską, godne polecenia do bibljotek szkół wszelkich typów.

(Nr. II. 9585/29).

W sprawie wydawnictwa: Punicki St., Zagadnienie turystyki w Polsce.

Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca uwagę kierowników i dyrekcyj szkół na książkę p. t.: Punicki Stanisław, Zagadnienie turystyki w Polsce, 1929. Polskie Towarzystwo Krajoznawcze w Warszawie — nadające się do bibljotek szkolnych nauczycielskich jako pierwsza próba omówienia zagadnienia turystyki w Polsce.

(Nr. II. 14062/29).

W sprawie wydawnictwa: Czyżowski K. A., Szara książeczka.

Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca uwagę kierowników i dyrekcyj szkół na książkę p. t.: Czyżowski K. A., Szara książeczka. Powieść dla młodzieży. Warszawa, 1929 — nadającą się do bibljotek szkolnych. Książka ta propaguje w formie powieści oszczędność i samodzielność, napisana jest żywo i zajmująco.

(Nr. II. 17246/29).

W sprawie czasopisma: Insurekcje.

Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca uwagę kierowników i dyrekcyj szkół na czasopismo p. t.: Insurekcje. Pod redakcją Adama Szelągowskiego, prof. Uniwersytetu we Lwowie. Rok 1929. Warszawa, ul. Żórawia 13 — zawierające materjały i opracowania do dziejów powstań oraz

ruchów społeczno-narodowych w Polsce, godne polecenia do bibljotek szkolnych.

(Nr. II. 12794/29).

W sprawie wydawnictwa: Dubiecki M., Romuald Traugutt.

Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca uwagę kierowników i dyrekcyj szkół na wydawnictwo p. t.: Dubiecki Marjan, Romuald Traugutt i jego dyktatura podczas powstania styczniowego. 1863—1864. Wyd. V. Poznań. 1924. Fiszer i Majewski jako godną polecenia do bibljotek szkół wszelkich typów, źródłową i entuzjazmem przepojoną monografję ostatniego wodza w powstaniu 1863 r.

(Nr. II. 21647/29).

W sprawie wydawnictwa: Florkowa M., Hanka.

Ministerstwo zwraca uwagę kierowników i Dyrekcyj szkół na nadającą się do bibljotek szkół powszechnych żywo napisaną nowelę p. t. Florkowa Marja, Hanka. Nowela. Praca odznaczona pierwszą nagrodą na konkursie Związku Polskich Kas Oszczędności we Lwowie, rozpisanym na popularną broszurę na temat: Rola i znaczenie kobiety w życiu gospodarczem, a specjalnie na polu oszczędności w roku 1928. Lwów. Nakł. Związku Polskich Kas Oszczędności we Lwowie. 1928.

(Nr. II. 3779/29).

W sprawie wydawnictwa: „Przegląd Morski".

Ministerstwo zwraca uwagę Dyrekcyj szkół na miesięcznik p. t.: „Przegląd Morski", wydawany przez Szkołę Podchorążych Marynarki Wojennej w Toruniu. Redakcja czasopisma przywiązuje dużą wagę do spopularyzowania wśród młodzieży szkolnej nietylko ogólnej idei morskiej, lecz również i szczegółów natury historycznej i technicznej, odnoszących się do służby morskiej. Prenumerata z przesyłką pocztową rocznie 40 zł, kwartalnie 11 zł.

(Nr. I. S. 1118/29).

W sprawie dzieła pamiątkowego p. t. „Powszechna Wystawa Krajowa".

Zarząd Powszechnej Wystawy Krajowej przystąpił do wydania dzieła pamiatkowego p. t. „Powszechna Wystawa Krajowa". Wydawnictwo to, pomyślane jako poważne pięciotomowe dzieło, obejmować będzie nietylko szczegółowy opis wszystkich działów Wystawy, lecz wykaże także jej wszechstronny wpływ na poszczególne dziedziny życia publicznego i bogate doświadczenia twórców Wystawy. Jako pierwsze tego rodzaju wydawnictwo polskie stanowić ono będzie praktyczny podręcznik nietylko dla organizatorów przyszłych wystaw, lecz także dla wszystkich, którzy zechcą z niego skorzystać w zakresie własnej działalności.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwraca uwagę na to dzieło.

Cena wydawnictwa wynosi 200 zł. z czego 100 zł. płatne jest przy zamówieniu, które kierować należy do Zarządu Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu.

(Nr. I. Prez. 6427/29).

Wydział Oświecenia Publicznego zwraca uwagę na książkę p. t.: **„Gospodarstwo domowe i kuchnia racjonalna K. Chołoniewskiej.** Podręcznik dla szkół powszechnych i gospodarczych. Wydawnictwo M. Arcta r. 1929. Cena zł. 5,—.

Książka „Gospodarstwo domowe i kuchnia racjonalna" zapoznaje z higjeną odżywiania, ze sposobami sporządzania pokarmów, przeprowadzania porządków domowych, prania bielizny etc.

Wydział Oświecenia Publicznego zwraca uwagę Nauczycielstwa na kwartalnik regjonalny p. t. **„Zaranie Śląskie"**, które wydaje Towarzystwo Ludoznawcze w Cieszynie. Pismo to publikuje prace historyczne, etnograficzne, literackie; pieśni i tańce ludowe.

169.

KOMUNIKATY.

W sprawie płaskorzeźby popiersia Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Z okazji Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości dla oddania hołdu zasługom Marszałka J. Piłsrdskiego, jako budowniczego Polski odrodzonej została wybita w Mennicy Państwowej w Warszawie, płaskorzeźba z bronzu, wyobrażająca popiersie Marszałka.

Płaskorzeźba ta rozpowszechniana jest zarówno w bronzie jak i w postaci reprodukcyj, wykonanych na wytwornym papierze kredowym przez Towarzystwo Popierania Wytwórczości Polskiej, Warszawa, Aleje Jerozolimskie Nr. 43.

Ceny medaljonów:

Medaljon o średnicy 28 cm. patynowany zł. 80,—, posrebrzany zł. 100,—, ten sam medaljon zmontowany na tablicy mahoniowej 34×34 cm. patynowany zł. 100,—, posrebrzany zł. 120,—,

na tablicy mahoniowej 35×40 cm. z tabliczką pamiątkową patynowany z. 120,—, posrebrzany zł. 140,—,

fotografje medaljony po 10 gr. za sztukę.

Medaljony mogą być nabywane również na spłaty.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, podając powyższe do wiadomości, zaznacza, że zamówienia kierować należy bezpośrednio do wymienionego Towarzystwa, które też udzieli informacyj co do warunków spłat ratalnych.

(Nr. I. Prez. 5549/29).

W sprawie odkażania wody do picia w szkołach.

W związku z panującą epidemją chorób przewodu pokarmowego, Ministerstwo przypomina o zaleconym przez Ministerstwo aparacie do

picia wody pomysłu p. Sękowskiego i o sposobach odkażania wody metodą, zaaprobowaną przez Komisję, według propozycji firmy „LEK“, Warszawa, Trębacka 4. — Bardzo tani i praktyczny sposób odkażania wody podany jest w broszurce, którą wspomniana firma wysyła na żądanie bezpłatnie.

Ministerstwo przypomina, że szczegóły te były już podawane przez Ministerstwo w Dzienniku Urzędowym 1927 — Nr. 9, poz. 187 i w „Rozporządzeniach i okólnikach w sprawach higjeny szkolnej i wychowania fizycznego za lata 1918—1928“. Nakład Ministerstwa W. R. i O. P. — Skład główny w Książnicy Atlasie.

(Nr. I. W. F. 6081/29).

ZAWIADOMIENIE.

Począwszy od 21-go października 1929 r. Bank Polski puszcza w obieg bilety bankowe 50-złotowe, opatrzone podpisem Prezesa Banku Polskiego, D-ra Władysława Wróblewskiego, oraz datą 1 września 1929 r.

Poza temi szczegółami nowe bilety nie różnią się niczem od znajdujących się obecnie w obiegu.

Warszawa, dnia 17. apździernika 1929 r.

Bank Polski.

Cena nr. 11 . . . . zł 1,00
płatnych zaraz po otrzymaniu numeru.
Nr. konta czekowego P. K. O. 301 973

Cena ogłoszeń:
cała strona 50 zł, $^1/_2$ strony 25, $^1/_4$ strony 12 zł 50 gr

Administracja „Dziennika Urzędowego Wydz. Ośw. Publicznego“, „Gazety Urzędowej“ i „Dziennika Ustaw Śląskich“
Katowice, Województwo.
Redakcja Dz. U. W. O. P. mieści się w Wydziale Ośw. Publicz. Wojew. Śląskiego.

Tłoczono w Drukarni Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego.